

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2015/847

af 20. maj 2015

om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Strømme af sorte penge via pengeoverførsler kan skade finanssektorens integritet, stabilitet og omdømme og true Unionens indre marked og den internationale udvikling. Hvidvask af penge, finansiering af terrorisme og organiseret kriminalitet er fortsat væsentlige problemer, som bør håndteres på EU-plan. Pengeoverførselssystemets soliditet, integritet og stabilitet samt tilliden til det finansielle system som helhed kan blive bragt alvorligt i fare ved kriminelle og medvirkende personers bestræbelser på enten at sløre oprindelsen af udbytte af kriminelle handlinger eller at overføre midler til kriminelle aktiviteter eller terrorformål.
- (2) For at lette deres kriminelle aktiviteter vil dem, der hvidvasker penge eller finansierer terrorisme, højst sandsynligt drage fordel af den frie bevægelighed for kapital, som det integrerede finansielle område inden for Unionen indebærer, medmindre der på EU-plan vedtages visse koordinerende foranstaltninger. Det internationale samarbejde inden for rammerne af Den Finansielle Aktionsgruppe (the Financial Action Task Force, »FATF«) samt den globale gennemførelse af FATF's anbefalinger sigter mod at forhindre hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i forbindelse med pengeoverførsler.
- (3) Grundet omfanget af de fornødne initiativer bør Unionen sikre, at de internationale standarder om forebyggelse af hvidvask af penge samt finansiering af terrorisme og masseødelæggelsesvåben, der blev vedtaget af FATF den

⁽¹⁾ EUT C 166 af 12.6.2013, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 271 af 19.9.2013, s. 31.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 11. marts 2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 20. april 2015 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets holdning af 20. maj 2015 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

16. februar 2012 (»de reviderede FATF-anbefalinger«), og særligt FATF's anbefaling 16 om elektroniske overførsler (»FATF-anbefaling 16«) og den reviderede fortolkningsnote om gennemførelsen heraf, anvendes ensartet i hele Unionen, og navnlig, at der ikke finder nogen forskelsbehandling eller uoverensstemmelser sted mellem nationale betalinger inden for en medlemsstat på den ene side og grænseoverskridende betalinger mellem medlemsstater på den anden side. Ukoordinerede foranstaltninger fra de enkelte medlemsstaters side med hensyn til grænseoverskridende pengeoverførsler vil, hvis de handler alene, kunne gribe ind i betalingsystemernes funktion på EU-plan og vil derfor kunne skade det indre marked for finansielle tjenesteydelser.

- (4) For at fremme en sammenhængende tilgang i international sammenhæng og øge effektiviteten af kampen mod hvidvask af penge og finansiering af terrorisme bør der i nye initiativer på EU-plan tages højde for udviklingen på internationalt niveau, dvs. den reviderede FATF-anbefaling.
- (5) Gennemførelsen og håndhævelsen af denne forordning, herunder FATF-anbefaling 16, udgør relevante og effektive midler til at forebygge og bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.
- (6) Hensigten med denne forordning er ikke at indføre unødvendige byrder og omkostninger for betalingsformidlere eller for personer, der gør brug af deres tjenester. I denne henseende bør den forebyggende tilgang være målrettet og stå i rimeligt forhold til målet og bør være i fuld overensstemmelse med den frie bevægelighed for kapital, som sikres i hele Unionen.
- (7) Det er blevet påpeget i Unionens reviderede strategi vedrørende terrorismefinansiering af 17. juli 2008 (»den reviderede strategi«), at der fortsat udfoldes bestræbelser på at forhindre terrorismefinansiering kontrollere mistænkte terroristers anvendelse af deres egne finansielle midler. Det anerkendes, at FATF løbende søger at forbedre sine anbefalinger og arbejder på en fælles forståelse af, hvordan de skal gennemføres. Det bemærkes i den reviderede strategi, at alle FATF-medlemmers og FATF-tilknyttede regionale organers gennemførelse af de reviderede FATF-anbefalinger vurderes regelmæssigt, og at en fælles tilgang til medlemsstaternes gennemførelse ud fra dette synspunkt er vigtig.
- (8) For at forebygge finansiering af terrorisme er der truffet foranstaltninger med det formål at indefryse visse personers, grupper og enheders aktiver og økonomiske ressourcer, herunder Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001⁽¹⁾, (EF) nr. 881/2002⁽²⁾ og (EF) nr. 356/2010⁽³⁾. Med dette formål for øje er der ligeledes truffet foranstaltninger med henblik på at beskytte det finansielle system mod, at aktiver og økonomiske ressourcer kanaliseres til terrorformål. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849⁽⁴⁾ indeholder en række foranstaltninger af denne art. Disse foranstaltninger kan imidlertid ikke helt forhindre terrorister eller andre kriminelle i at skaffe sig adgang til betalingsystemer, så de kan overføre deres midler.
- (9) Et særlig vigtigt og værdifuldt redskab i forbindelse med forebyggelse, opdagelse og efterforskning af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og i forbindelse med gennemførelsen af restriktive foranstaltninger, særlig dem, der er indført ved forordning (EF) nr. 2580/2001, (EF) nr. 881/2002 og (EF) nr. 356/2010, og under fuld overholdelse af EU-forordninger om gennemførelsen af sådanne foranstaltninger, er, at pengeoverførsler kan spores fuldt ud. For at sikre, at oplysninger videresendes gennem hele betalingskæden, er det derfor hensigtsmæssigt at pålægge betalingsformidlerne at sørge for, at der ved pengeoverførsler medsendes oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren.
- (10) Denne forordning bør gælde med forbehold af de restriktive foranstaltninger, som er indført ved forordninger med hjemmel i artikel 215 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), f.eks. forordning (EF) nr. 2580/2001, (EF) nr. 881/2002 og (EF) nr. 356/2010, og som kan kræve, at betalernes og betalingsmodtagernes betalingsformidlere samt mellembetalingsformidlerne træffer de nødvendige foranstaltninger for at indefryse visse pengemidler, eller at de overholder specifikke restriktioner vedrørende visse pengeoverførsler.

(1) Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001 af 27. december 2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme (EFT L 344 af 28.12.2001, s. 70).

(2) Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 af 27. maj 2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til al-Qaedaorganisationen (EFT L 139 af 29.5.2002, s. 9).

(3) Rådets forordning (EU) nr. 356/2010 af 26. april 2010 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer på grund af situationen i Somalia (EUT L 105 af 27.4.2010, s. 1).

(4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (se side 73 i denne EUT).

- (11) Denne forordning bør ligeledes gælde med forbehold af national lovgivning til gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF ⁽¹⁾. For eksempel bør personoplysninger, der indsamles med det formål at efterkomme denne forordning, ikke senere behandles på en måde, der er uforenelig med direktiv 95/46/EF. Navnlig bør senere behandling af personoplysninger til kommercielle formål være strengt forbudt. Bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme er anerkendt som en vigtig samfundsinteresse af alle medlemsstater. Ved anvendelsen af denne forordning bør videregivelse af personoplysninger til et tredjeland, der ikke sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i overensstemmelse med artikel 25 i direktiv 95/46/EF, derfor være tilladt i henhold til artikel 26 deri. Det er vigtigt, at betalingsformidlere, som opererer i flere jurisdiktioner med filialer eller datterselskaber uden for Unionen, ikke forhindres i at overføre oplysninger om mistænkelige transaktioner inden for den samme organisation, forudsat at de anvender passende sikkerhedsforanstaltninger. Betalerens og betalingsmodtagerens betalingsformidlere og mellembetalingsformidlerne bør desuden råde over de fornødne tekniske og organisatoriske foranstaltninger til at beskytte personoplysninger mod hændeligt tab, ændring eller uautoriseret videregivelse eller adgang.
- (12) Personer, som blot omarbejder papirdokumenter til elektroniske data på basis af en kontrakt med en betalingsformidler, og personer, som blot forsyner betalingsformidlere med et meddelelssystem eller andre støttesystemer til pengeoverførsler eller med clearing- og afviklingssystemer henhører ikke under denne forordnings anvendelsesområde.
- (13) Pengeoverførsler, som svarer til tjenesteydelserne i artikel 3, litra a)-m) og litra o), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF ⁽²⁾, henhører ikke under denne forordnings anvendelsesområde. Fra denne forordnings anvendelsesområde bør også undtages pengeoverførsler, hvor der er en mindre risiko for hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. Sådanne undtagelser bør omfatte betalingskort, elektroniske pengeinstrumenter, mobiltelefoner eller andet digitalt udstyr eller IT-udstyr, der anvender teknologi med forud- eller efterbetaling og har tilsvarende karakteristika, når de eller det udelukkende anvendes til køb af varer eller tjenesteydelser og når alle overførsler ledsages af nummeret på kortet, instrumentet eller udstyret. Anvendelse af et betalingskort, et elektronisk pengeinstrument, en mobiltelefon eller andet digitalt udstyr eller IT-udstyr, der anvender teknologi med forud- eller efterbetaling og har tilsvarende karakteristika, til pengeoverførsler fra en person til en anden henhører dog under denne forordnings anvendelsesområde. Endvidere bør hævnning fra pengeautomater, betaling af skatter, bøder eller andre afgifter, pengeoverførsler ved hjælp af udveksling af billeder af checks, herunder elektronisk cleared checks eller veksler og pengeoverførsler, hvor både betaleren og betalingsmodtageren er betalingsformidlere, der handler i eget navn, fra denne forordnings anvendelsesområde.
- (14) For at tage hensyn til deres nationale betalingssystemers særlige karakteristika, og forudsat at det altid er muligt at spore pengeoverførslen tilbage til betaleren, bør medlemsstaterne kunne undtage visse indenlandske pengeoverførsler af lav værdi, herunder elektroniske girobetalinger, der anvendes til køb af varer eller tjenesteydelser, og fra denne forordnings anvendelsesområde.
- (15) Betalingsformidlere bør sikre, at der forefindes oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren, og at oplysningerne er fuldstændige.
- (16) For ikke at hindre betalingssystemernes effektivitet og for at skabe balance mellem risikoen for, at transaktionerne sker uden om de officielle kanaler som følge af for strenge identifikationskrav, og den potentielle terrortrussel ved små overførsler bør pligten til at kontrollere oplysningerne om betalerens eller betalingsmodtagerens identitet, hvis der endnu ikke har fundet kontrol sted, kun gælde over for individuelle overførsler, som overstiger 1 000 EUR, medmindre overførslen synes at hænge sammen med andre pengeoverførsler, som tilsammen overstiger 1 000 EUR, midlerne er modtaget eller udbetalt i kontanter eller i anonyme elektroniske penge, eller der er en rimeligt begrundet mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.
- (17) Ved pengeoverførsler i tilfælde hvor kontrol anses for at have fundet sted, bør betalingsformidlerne ikke være forpligtet til at kontrollere de oplysninger om betaleren eller betalingsmodtageren, der medsendes ved hver enkelt pengeoverførsel, forudsat at forpligtelserne fastsat i direktiv (EU) 2015/849 er overholdt.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1).

- (18) På baggrund af lovgivningsmæssige EU-retsakter vedrørende betalingstjenester, dvs. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 924/2009 ⁽¹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 ⁽²⁾ og direktiv 2007/64/EF, bør det være tilstrækkeligt at indføre bestemmelser om, at der ved pengeoverførsler inden for Unionen blot medsendes forenklede oplysninger som f.eks. betalingskontonummer eller kontonumre eller en entydig transaktionsidentifikator.
- (19) For at gøre det muligt for de myndigheder, der er ansvarlige for at bekæmpe hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme i tredjelande, at spore kilden til de midler, der anvendes til disse formål, bør pengeoverførsler fra Unionen til lande uden for Unionen indeholde fuldstændige oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren. Disse myndigheder bør kun have adgang til de fuldstændige oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren med henblik på forebyggelse, opdagelse og efterforskning af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.
- (20) Medlemsstaternes myndigheder med ansvar for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og relevante retslige og retshåndhævende myndigheder i medlemsstaterne bør intensivere samarbejdet med hinanden og med de relevante tredjelandsmyndigheder, herunder myndigheder i udviklingslandene, med henblik på at styrke gennemsigtigheden, udvekslingen af oplysninger og bedste praksis yderligere.
- (21) Med hensyn til pengeoverførsler fra en enkelt betaler til flere betalingsmodtagere, der sendes i en samlefil (batchfil), som indeholder individuelle overførsler fra Unionen til uden for Unionen, bør det fastsættes, at disse individuelle overførsler kun indeholder betalernes betalingskontonummer eller den entydige transaktionsidentifikator og betalingsmodtagerens fuldstændige oplysninger, såfremt batchfilen indeholder fuldstændige oplysninger om betaleren, som er kontrolleret med henblik på korrekthed, og fuldstændige oplysninger om betalingsmodtageren, som kan spores fuldt ud.
- (22) For at kunne kontrollere, om de krævede oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren er medsendt ved pengeoverførslen, og for at kunne identificere mistænkelige transaktioner bør betalingsmodtagerens betalingsformidler og mellembetalingsformidleren have etableret effektive procedurer, så det kan konstateres, om oplysningerne om betaleren eller betalingsmodtageren mangler eller er ufuldstændige. Disse procedurer bør omfatte efterfølgende overvågning eller realtidsovervågning, hvor det er formålstjenligt. De kompetente myndigheder bør sikre, at betalingsformidlerne inkluderer de fornødne transaktionsoplysninger ved elektroniske pengeoverførsler eller tilsvarende oplysninger gennem hele betalingskæden.
- (23) I betragtning af den potentielle risiko for, at anonyme pengeoverførsler kan anvendes til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, bør det pålægges betalingsformidlere at kræve oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren. I overensstemmelse med den risikobaserede tilgang, som FATF har udviklet, er det hensigtsmæssigt at identificere høj- og lavrisikoområder med henblik på mere målrettet at imødegå risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Betalingsmodtagerens betalingsformidler og mellembetalingsformidleren bør derfor have effektive risikobaserede procedurer, der anvendes, hvor der ved en pengeoverførsel ikke er medsendt de krævede oplysninger om betaler eller betalingsmodtager, således at de kan afgøre, om overførslen skal gennemføres, afvises eller suspenderes, og afgøre, hvilke opfølgingsforanstaltninger det vil være hensigtsmæssigt at træffe.
- (24) Betalingsmodtagerens betalingsformidler og mellembetalingsformidleren bør udvise særlig årvågenhed og vurdere risici, når denne bliver bekendt med, at oplysningerne om betaleren eller betalingsmodtageren mangler eller er ufuldstændige, og de bør indberette mistænkelige transaktioner til de kompetente myndigheder i overensstemmelse med indberetningsforpligtelsen i henhold til direktiv (EU) 2015/849 og med de nationale bestemmelser, hvorved det direktiv gennemføres.
- (25) Bestemmelserne om pengeoverførsler, hvor oplysningerne om betaleren eller betalingsmodtageren mangler eller er ufuldstændige, finder anvendelse, med forbehold af forpligtelser for betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere til at suspendere og/eller afvise pengeoverførsler, der strider mod civil-, forvaltnings- eller strafferetten.
- (26) Med henblik på at hjælpe betalingsformidlere med at indføre effektive procedurer for at opdage tilfælde, hvor de modtager pengeoverførsler med manglende eller ufuldstændige oplysninger om betaler eller betalingsmodtager og

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 924/2009 af 16. september 2009 om grænseoverskridende betalinger i Fællesskabet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001 (EUT L 266 af 9.10.2009, s. 11).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009 (EUT L 94 af 30.3.2012, s. 22).

med at træffe opfølgende foranstaltninger, bør den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (EBA) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽¹⁾, den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) (EIOPA) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 ⁽²⁾ og den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (ESMA) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 ⁽³⁾ udstede retningslinjer.

- (27) For at muliggøre hurtig indgriben i bekæmpelsen af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme bør betalingsformidlerne reagere hurtigt på forespørgsler om oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren fra de myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelse af hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme i den medlemsstat, hvor betalingsformidlerne er etableret.
- (28) Antallet af arbejdsdage i den medlemsstat, hvor betalers betalingsformidler er etableret, bestemmer, inden for hvor mange dage der skal reageres på forespørgsler om oplysninger om betalere.
- (29) Da det kan forekomme, at det i forbindelse med efterforskning i straffesager ikke er muligt at identificere de krævede data eller de personer, der er involveret i en transaktion, før der er gået adskillige måneder eller måske endda år siden den oprindelige pengeoverførsel, og for at have adgang til vigtigt bevismateriale som led i efterforskning bør betalingsformidlerne opbevare registre med oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren i en periode med det formål at forebygge, opdage og efterforske hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Denne periode bør være begrænset til fem år, hvorefter alle personlige data bør slettes, medmindre andet er fastsat i national ret. Hvis det er nødvendigt af hensyn til forebyggelse, opdagelse eller efterforskning af hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, bør medlemsstaterne efter at have foretaget en vurdering af nødvendigheden og forholdsmæssigheden af foranstaltningen kunne tillade eller kræve opbevaring af registre i en yderligere periode på ikke over fem år, jf. dog de nationale strafferetlige bevisregler, der gælder for verserende strafferetlige efterforskninger og retslige procedurer.
- (30) For at fremme overholdelsen af denne forordning og i henhold til Kommissionens meddelelse af 9. december 2010 »Udvidelse af sanktionsordningerne i sektoren for finansielle tjenesteydelser« bør de kompetente myndigheders beføjelser til at træffe tilsynsforanstaltninger og anvende sanktionsbeføjelser styrkes. Der bør indføres bestemmelser om administrative sanktioner og foranstaltninger, og på grund af betydningen af bekæmpelsen af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme bør medlemsstaterne indføre sanktioner og foranstaltninger, der er effektive, forholdsmæssige og har afskrækkende virkning. Medlemsstaterne bør underrette Kommissionen og Det Fælles Udvalg for EBA, EIOPA og ESMA (»ESA'erne«) herom.
- (31) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af kapitel V i denne forordning bør Kommissionen tildeles gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽⁴⁾.
- (32) En række lande og territorier, der ikke indgår i Unionens område, er i møntunion med en medlemsstat, indgår i en medlemsstats valutaområde eller har undertegnet en monetær aftale med Unionen repræsenteret af en medlemsstat og har betalingsformidlere, der direkte eller indirekte deltager i den pågældende medlemsstats betalings- og afviklingssystem. For at undgå anvendelsen af denne forordning ved pengeoverførsler mellem de pågældende medlemsstater og disse lande eller territorier, hvilket ville have væsentlige negative konsekvenser for økonomien i de pågældende lande eller territorier, bør der gives mulighed for, at sådanne pengeoverførsler behandles som pengeoverførsler inden for de pågældende medlemsstater.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (33) I betragtning af antallet af de ændringer, det i medfør af nærværende forordning ville være nødvendigt at foretage i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1781/2006 ⁽¹⁾, bør sidstnævnte forordning for klarhedens skyld ophæves.
- (34) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af initiativets omfang eller virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (35) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til respekt for privatliv og familieliv (artikel 7), retten til beskyttelse af personoplysninger (artikel 8), retten til adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol (artikel 47) samt *ne bis in idem*-princippet.
- (36) For at sikre en smidig indførelse af de lovgivningsmæssige rammer om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme bør denne forordning finde anvendelse fra fristen for gennemførelse af direktiv (EU) 2015/849.
- (37) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽²⁾ og afgav udtalelse den 4. juli 2013 ⁽³⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

I denne forordning fastsættes der regler om de oplysninger om betalere og betalingsmodtagere, der skal medsendes ved pengeoverførsler uanset valuta, med det formål at forebygge, opdage og efterforske hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, når mindst en af de betalingsformidlere, der er involveret i betalingsoverførslen, er etableret i Unionen.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på pengeoverførsler uanset valuta, der afsendes eller modtages af en betalingsformidler eller en mellembetalingsformidler, der er etableret i Unionen.
2. Denne forordning finder ikke anvendelse på de tjenester, der er anført i artikel 3, litra a)-m) og o), i direktiv 2007/64/EF.
3. Denne forordning finder ikke anvendelse på pengeoverførsler, der foretages ved hjælp af et betalingskort, et elektronisk pengeinstrument eller en mobiltelefon eller andet digitalt udstyr eller IT-udstyr, der anvender teknologi med forud- eller efterbetaling og har tilsvarende karakteristika, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) dette kort, instrument eller udstyr anvendes udelukkende til at betale for varer eller tjenesteydelser
 - b) nummeret på dette kort, instrument eller udstyr medsendes ved alle overførsler i forbindelse med transaktionen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1781/2006 af 15. november 2006 om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler (EUT L 345 af 8.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ EUT C 32 af 4.2.2014, s. 9.

Denne forordning finder dog anvendelse, hvis et betalingskort, et elektronisk pengeinstrument, en mobiltelefon eller andet digitalt udstyr eller IT-udstyr, der anvender teknologi med forud- eller efterbetaling og har tilsvarende karakteristika, anvendes til en person-til-person-pengeoverførsel.

4. Denne forordning finder ikke anvendelse på personer, som ikke har anden aktivitet end at omarbejde papirdokumenter til elektroniske data, og som gør dette i henhold til en kontrakt med en betalingsformidler, eller på personer, som ikke har anden aktivitet end at forsyne betalingsformidlere med et meddelelsessystem eller andre støttesystemer i forbindelse med pengeoverførsler eller med clearing- og afviklingssystemer.

Denne forordning finder ikke anvendelse på pengeoverførsler:

- a) der indebærer, at betaler hæver kontanter på sin egen betalingskonto
 - b) hvorved penge overføres til en offentlig myndighed som betaling af skatter, bøder eller andre afgifter inden for en medlemsstat
 - c) hvorved både betaler og betalingsmodtager er betalingsformidlere, der handler for egen regning
 - d) der udføres ved hjælp af udveksling af billeder af checks, herunder elektronisk clearede checks.
5. En medlemsstat kan beslutte ikke at anvende denne forordning på pengeoverførsler på sit område til en betalingsmodtagers betalingskonto, der udelukkende giver mulighed for at betale for levering af varer eller tjenesteydelser, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:
- a) betalingsmodtagerens betalingsformidler er omfattet af direktiv (EU) 2015/849
 - b) betalingsmodtagerens betalingsformidler er i stand til ved hjælp af en entydig transaktionsidentifikator via betalingsmodtageren at spore pengeoverførsler fra den person, der har indgået en aftale med betalingsmodtageren om levering af varer eller tjenesteydelser
 - c) pengeoverførselens beløb overstiger ikke 1 000 EUR.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »finansiering af terrorisme«: finansiering af terrorisme som defineret i artikel 1, stk. 5, i direktiv (EU) 2015/849
- 2) »hvidvask af penge«: handlinger i forbindelse med hvidvask af penge som omhandlet i artikel 1, stk. 3 og 4, i direktiv (EU) 2015/849
- 3) »betaler«: en person, der er indehaver af en betalingskonto og tillader en pengeoverførsel fra denne betalingskonto, eller, hvis der ikke er nogen betalingskonto, der udsteder en betalingsordre
- 4) »betalingsmodtager«: en person, som er den tiltænkte modtager af pengeoverførslen
- 5) »betalingsformidler«: de kategorier af udbydere af betalingstjenester, som er omhandlet i artikel 1, stk. 1, i direktiv 2007/64/EF, fysiske og juridiske personer, der drager fordel af undtagelser i henhold til artikel 26 deri, og juridiske personer, der drager fordel af undtagelser i henhold til artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF ⁽¹⁾, og som udbyder tjenester i form af pengeoverførsler
- 6) »mellembetalingsformidler«: en betalingsformidler, som hverken er betalers eller betalingsmodtagers betalingsformidler, og som modtager og videresender en pengeoverførsel på vegne af betalers eller betalingsmodtagers betalingsformidler eller på vegne af en anden mellembetalingsformidler
- 7) »betalingskonto«: en betalingskonto som defineret i artikel 4, nr. 14), i direktiv 2007/64/EF
- 8) »midler«: midler som defineret i artikel 4, nr. 15), i direktiv 2007/64/EF

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF (EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7).

- 9) »pengeoverførsel«: en transaktion, der helt eller delvist gennemføres elektronisk på en betalers vegne gennem en betalingsformidler med henblik på at stille midler til rådighed for en betalingsmodtager gennem en betalingsformidler, uanset om betaler og betalingsmodtager er en og samme person, og uanset om betalerens og betalingsmodtagerens betalingsformidler er en og samme, herunder
- a) en kreditoverførsel som defineret i artikel 2, nr. 1), i forordning (EU) nr. 260/2012
 - b) en direkte debitering som defineret i artikel 2, nr. 2), i forordning (EU) nr. 260/2012
 - c) pengeoverførsler som defineret i artikel 4, nr. 13), i direktiv 2007/64/EF, uanset om de er indenlandske eller grænseoverskridende
 - d) en overførsel gennemført ved hjælp af et betalingskort, et elektronisk pengeinstrument eller en mobiltelefon eller andet digitalt udstyr eller IT-udstyr, der anvender teknologi med forud- eller efterbetaling og har tilsvarende karakteristika
- 10) »batchfiloverførsel«: en gruppe bestående af flere individuelle pengeoverførsler, der sendes samlet
- 11) »entydig transaktionsidentifikator«: en kombination af bogstaver, tal eller symboler, fastlagt af betalingsformidleren i overensstemmelse med protokollerne for de betalings- og afviklingssystemer eller meddelelssystemer, der anvendes til at foretage pengeoverførslen, der gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaleren og betalingsmodtageren
- 12) »person-til-person-pengeoverførsel«: en transaktion mellem fysiske personer, der som forbrugere optræder med et andet formål end handel, forretning eller en profession.

KAPITEL II

FORPLIGTELSE FOR BETALINGSFORMIDLERE

AFDELING 1

Forpligtelser for betalers betalingsformidler

Artikel 4

Oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler

1. Betalers betalingsformidler sikrer, at der ved pengeoverførslen medsendes følgende oplysninger om betaleren:
 - a) betalerens navn
 - b) betalerens betalingskontonummer og
 - c) betalerens adresse, officielle personlige dokumentnummer, kunde-id-nummer eller fødselsdato og -sted.
2. Betalers betalingsformidler sikrer, at der ved pengeoverførslen medsendes følgende oplysninger om betalingsmodtageren:
 - a) betalingsmodtagerens navn og
 - b) betalingsmodtagerens betalingskontonummer.
3. Uanset stk. 1, litra b), og stk. 2, litra b), sørger betalingsformidleren for, at overførsler, der er foretaget fra eller til en betalingskonto, ledsages af en entydig transaktionsidentifikator i stedet for betalingskontonummeret eller betalingskontonumrene.
4. Før pengene overføres, kontrollerer betalers betalingsformidler, at de i stk. 1 omhandlede oplysninger er korrekte, på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger fra en pålidelig og uafhængig kilde.
5. Den i stk. 4 omhandlede kontrol anses for at have fundet sted i følgende tilfælde:
 - a) en betalers identitet er blevet kontrolleret i overensstemmelse med artikel 13 i direktiv (EU) 2015/849, og de ved denne kontrol indhentede oplysninger er blevet opbevaret i overensstemmelse med artikel 40 i nævnte direktiv, eller
 - b) artikel 14, stk. 5, i direktiv (EU) 2015/849 finder anvendelse på betaleren.

6. Betalerens betalingsformidler gennemfører ikke en pengeoverførsel, før betalingsformidleren har sikret sig, at det vil være i fuld overensstemmelse med denne artikel, jf. dog undtagelserne i artikel 5 og 6.

Artikel 5

Pengeoverførsler inden for Unionen

1. Hvis alle betalingsformidlere, der er involveret i betalingskæden, er etableret i Unionen, ledsages pengeoverførslen uanset artikel 4, stk. 1 og 2, mindst af både betalerens og betalingsmodtagerens betalingskontonummer eller, hvis artikel 4, stk. 3, finder anvendelse, den entydige transaktionsidentifikator, uden at dette berører oplysningskravene i henhold til forordning (EU) nr. 260/2012, hvor det er relevant.

2. Uanset stk. 1 stiller betalerens betalingsformidler inden tre arbejdsdage efter modtagelsen af en anmodning om oplysninger fra betalingsmodtagerens betalingsformidler eller fra mellembetalingsformidleren følgende til rådighed:

- a) ved pengeoverførsler på over 1 000 EUR, uanset om de gennemføres som en enkeltstående overførsel eller som flere overførsler, der synes at hænge sammen, oplysningerne om betaleren eller betalingsmodtageren i overensstemmelse med artikel 4
- b) ved pengeoverførsler på ikke over 1 000 EUR, som ikke synes at hænge sammen med andre pengeoverførsler, der tilsammen med den pågældende overførsel overstiger 1 000 EUR mindst
 - i) betalerens navn, betalingsmodtagerens navn og
 - ii) betalerens og betalingsmodtagerens betalingskontonummer eller, hvis artikel 4, stk. 3, finder anvendelse, den entydige transaktionsidentifikator.

3. Ved de i stk. 2, litra b), omhandlede pengeoverførsler er betalerens betalingsformidler uanset artikel 4, stk. 4, ikke forpligtet til at kontrollere oplysningerne om betaleren, medmindre betalerens betalingsformidler:

- a) har modtaget de midler, der skal overføres, i kontanter eller i anonyme elektroniske penge, eller
- b) har en rimeligt begrundet mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

Artikel 6

Pengeoverførsler til uden for Unionen

1. Ved batchfiloverførsler fra en enkelt betaler, hvor betalingsmodtagernes betalingsformidlere er etableret uden for Unionen, finder artikel 4, stk. 1, ikke anvendelse på de enkelte overførsler, der er samlet heri, såfremt batchfilen indeholder de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, 2 og 3, oplysningerne er blevet kontrolleret i overensstemmelse med artikel 4, stk. 4 og 5, og de enkelte overførsler indeholder betalingskontonummer eller, hvis artikel 4, stk. 3, finder anvendelse, den entydige transaktionsidentifikator.

2. Hvis betalingsmodtagerens betalingsformidler er etableret uden for Unionen, skal der ved pengeoverførsler på ikke over 1 000 EUR, som ikke synes at hænge sammen med andre pengeoverførsler, der tilsammen med den pågældende overførsel overstiger 1 000 EUR, uanset artikel 4, stk. 1, og hvor det er relevant, uden at dette berører de oplysninger, der kræves i henhold til forordning (EU) nr. 260/2012, mindst medsendes oplysninger om:

- a) betalerens og betalingsmodtagerens navn og
- b) betalerens og betalingsmodtagerens betalingskontonummer eller, hvis artikel 4, stk. 3, finder anvendelse, den entydige transaktionsidentifikator.

Btalerens betalingsformidler er uanset artikel 4, stk. 4, ikke forpligtet til at kontrollere de i dette stykke omhandlede oplysninger om betaleren, medmindre betalerens betalingsformidler:

- a) har modtaget de midler, der skal overføres, i kontanter eller i anonyme elektroniske penge, eller
- b) har en rimeligt begrundet mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

AFDELING 2

Forpligtelser for betalingsmodtagers betalingsformidler

Artikel 7

Konstatering af, hvorvidt der mangler oplysninger om betaler eller betalingsmodtager

1. Betalingsmodtagerens betalingsformidler indfører effektive procedurer til at konstatere, om felterne vedrørende oplysninger om betaler og betalingsmodtager i det meddelelses- eller betalings- og afviklingssystem, der anvendes til pengeoverførslen, er udfyldt med tegn eller input i overensstemmelse med det pågældende systems konventioner.
2. Betalingsmodtagerens betalingsformidler indfører effektive procedurer, herunder hvor det er relevant efterfølgende overvågning eller realtidsovervågning, til at konstatere, hvorvidt der mangler følgende oplysninger om betaler eller betalingsmodtager:
 - a) ved pengeoverførsler, hvor betalers betalingsformidler er etableret inden for Unionen: de i artikel 5 omhandlede oplysninger
 - b) ved pengeoverførsler, hvor betalers betalingsformidler er etableret uden for Unionen: de i artikel 4, stk. 1 og 2, omhandlede oplysninger
 - c) ved batchfiloverførsler, hvor betalers betalingsformidler er etableret uden for Unionen: de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1 og 2, vedrørende denne batchfiloverførsel.
3. Ved pengeoverførsler på over 1 000 EUR, uanset om de gennemføres som en enkeltstående overførsel eller som flere overførsler, der synes at hænge sammen, kontrollerer betalingsmodtagerens betalingsformidler, inden betalingsmodtagerens betalingskonto krediteres, eller midlerne stilles til rådighed for betalingsmodtageren, at de i denne artikels stk. 2 omhandlede oplysninger om betalingsmodtageren er korrekte, på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger fra en pålidelig og uafhængig kilde, uden at dette berører kravene fastsat i artikel 69 og 70 i direktiv 2007/64/EF.
4. Ved pengeoverførsler på ikke over 1 000 EUR, som ikke synes at hænge sammen med andre pengeoverførsler, der tilsammen med den pågældende overførsel overstiger 1 000 EUR, er betalingsmodtagerens betalingsformidler ikke forpligtet til at kontrollere, at oplysningerne om betalingsmodtageren er korrekte, medmindre betalingsmodtagerens betalingsformidler:
 - a) udbetaler midlerne i kontanter eller i anonyme elektroniske penge, eller
 - b) har en rimeligt begrundet mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.
5. Den i stk. 3 og 4 omhandlede kontrol anses for at have fundet sted i følgende tilfælde:
 - a) en betalingsmodtagers identitet er blevet kontrolleret i overensstemmelse med artikel 13 i direktiv (EU) 2015/849, og de ved denne kontrol indhentede oplysninger er blevet opbevaret i overensstemmelse med artikel 40 i nævnte direktiv, eller
 - b) artikel 14, stk. 5, i direktiv (EU) 2015/849 finder anvendelse på betalingsmodtageren.

Artikel 8

Pengeoverførsler med manglende eller ufuldstændige oplysninger om betaler eller betalingsmodtager

1. Betalingsmodtagerens betalingsformidler fastsætter og indfører effektive risikobaserede procedurer, herunder procedurer baseret på det risikobaserede grundlag i henhold til artikel 13 i direktiv (EU) 2015/849, til at fastslå, hvorvidt en pengeoverførsel, som mangler de krævede fuldstændige oplysninger om betaler og betalingsmodtager, skal gennemføres, afvises eller suspenderes, og til at træffe hensigtsmæssige opfølgingsforanstaltninger.

Hvis betalingsmodtagerens betalingsformidler ved modtagelsen af en pengeoverførsel bliver bekendt med, at de i henhold til artikel 4, stk. 1 eller 2, artikel 5, stk. 1, eller artikel 6 krævede oplysninger om betaler eller betalingsmodtager mangler eller er ufuldstændige eller ikke er udfyldt med tegn eller input, der er tilladt ifølge det pågældende meddelelses- eller betalings- og afviklingssystemets konventioner, jf. artikel 7, stk. 1, afviser betalingsmodtagerens betalingsformidler overførslen eller udbeder sig de krævede oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren på et risikobaseret grundlag, før eller efter at betalingsmodtagerens betalingskonto krediteres, eller midlerne stilles til rådighed for betalingsmodtageren.

2. Undlader en betalingsformidler gentagne gange at levere nogle af de krævede oplysninger om betaleren eller betalingsmodtageren, skal betalingsmodtagerens betalingsformidler træffe foranstaltninger, som i første omgang kan omfatte udsendelse af advarsler og fastsættelse af frister og derefter enten afvisning af fremtidige pengeoverførsler fra denne betalingsformidler eller stillingtagen til, om forretningsforbindelsen med denne betalingsformidler skal begrænses eller afbrydes.

Betalingsmodtagerens betalingsformidler indberetter denne undladelse og de trufne foranstaltninger til den kompetente myndighed, der har ansvar for at føre tilsyn med, at bestemmelserne om forebyggelse af hvidvask af penge og bekæmpelse af finansiering af terrorisme overholdes.

Artikel 9

Vurdering og rapportering

Betalingsmodtagerens betalingsformidler skal lade manglende eller ufuldstændige oplysninger om betaleren eller betalingsmodtageren indgå som en faktor ved vurderingen af, om pengeoverførslen eller dertil knyttede transaktioner er mistænkelige, og om den skal indberettes til den finansielle efterretningssenhed (Financial Intelligence Unit, FIU), der er oprettet i henhold til direktiv (EU) 2015/849.

AFDELING 3

Forpligtelser for mellembetalingsformidlere

Artikel 10

Opbevaring af oplysninger om betaler og betalingsmodtager sammen med overførslen

Mellembetalingsformidlere sikrer, at samtlige modtagne oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren, der medsendes ved en pengeoverførsel, opbevares sammen med denne overførsel.

Artikel 11

Konstatering af, hvorvidt der mangler oplysninger om betaler eller betalingsmodtager

1. Mellembetalingsformidleren indfører effektive procedurer til at konstatere, om felterne vedrørende oplysninger om betaler og betalingsmodtager i det meddelelses- eller betalings- og afviklingssystem, der anvendes til pengeoverførslen, er udfyldt med tegn eller input i overensstemmelse med det pågældende systems konventioner.
2. Mellembetalingsformidleren skal indføre effektive procedurer, herunder hvor det er relevant efterfølgende overvågning eller realtidsovervågning, til at konstatere, hvorvidt følgende oplysninger mangler om betaler eller betalingsmodtager:
 - a) ved pengeoverførsler, hvor betalers og betalingsmodtagers betalingsformidlere er etableret inden for Unionen: de i artikel 5 omhandlede oplysninger
 - b) ved pengeoverførsler, hvor betalers eller betalingsmodtagers betalingsformidler er etableret uden for Unionen: de i artikel 4, stk. 1 og 2, omhandlede oplysninger
 - c) ved batchfiloverførsler, hvor betalers eller betalingsmodtagers betalingsformidler er etableret uden for Unionen: de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1 og 2, vedrørende denne batchfiloverførsel.

Artikel 12

Pengeoverførsler med manglende oplysninger om betaler eller betalingsmodtager

1. Mellembetalingsformidleren fastsætter og indfører effektive risikobaserede procedurer til at fastslå, hvorvidt en pengeoverførsel, hvor de krævede oplysninger om betaler og betalingsmodtager mangler, skal gennemføres, afvises eller suspenderes, og til at træffe hensigtsmæssige opfølgende foranstaltninger.

Hvis mellembetalingsformidleren ved modtagelsen af en pengeoverførsel bliver bekendt med, at de i artikel 4, stk. 1 eller 2, artikel 5, stk. 1, eller artikel 6 omhandlede oplysninger mangler eller ikke er udfyldt med tegn eller input i overensstemmelse med det pågældende meddelelses- eller betalings- og afviklingssystemets konventioner, jf. artikel 7, stk. 1, afviser betalingsformidleren overførslen eller udbeder sig de krævede oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren på et risikobaseret grundlag før eller efter pengeoverførslen.

2. Undlader en betalingsformidler gentagne gange at levere de krævede oplysninger om betaleren eller betalingsmodtageren, skal betalingsformidleren træffe foranstaltninger, som i første omgang kan omfatte udsendelse af advarsler og fastsættelse af frister og derefter enten afvise fremtidige pengeoverførsler fra denne betalingsformidler eller begrænse eller afbryde forretningsforbindelsen med denne betalingsformidler.

Mellembetalingsformidleren indberetter denne undladelse og de trufne foranstaltninger til den kompetente myndighed, der har ansvar for at føre tilsyn med, at bestemmelserne om forebyggelse af hvidvask af penge og bekæmpelse af finansiering af terrorisme overholdes.

Artikel 13

Vurdering og rapportering

Betalingsformidleren skal lade manglende oplysninger om betaleren eller betalingsmodtageren indgå som en faktor ved vurderingen af, om pengeoverførslen eller dertil knyttede transaktioner er mistænkelige, og om den skal indberettes til FIU'en i henhold til direktiv (EU) 2015/849.

KAPITEL III

OPLYSNINGER, DATABESKYTTELSE OG OPBEVARING AF REGISTRERINGER

Artikel 14

Formidling af oplysninger

Betalingsformidlere efterkommer i overensstemmelse med procedurekravene i den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor de er etableret, fuldt ud og straks, herunder gennem et centralt kontaktpunkt i overensstemmelse med artikel 45, stk. 9, i direktiv (EU) 2015/849, hvis der er udpeget et sådant kontaktpunkt, udelukkende anmodninger fra de myndigheder, der har ansvar for bekæmpelse af hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme i den pågældende medlemsstat, for så vidt angår de oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning.

Artikel 15

Databeskyttelse

1. Behandling af personoplysninger efter denne forordning er underlagt direktiv 95/46/EF som gennemført i national ret. Personoplysninger, der behandles i henhold til denne forordning af Kommissionen eller af ESA'erne er underlagt forordning (EF) nr. 45/2001.

2. Personoplysninger må kun behandles af betalingsformidlere på grundlag af denne forordning med det formål at forebygge hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og må ikke senere gøres til genstand for behandling, som er uforenelig med disse formål. Det er forbudt at behandle personoplysninger på grundlag af denne forordning til kommercielle formål.

3. Betalingsformidlere giver nye kunder de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 10 i direktiv 95/46/EF, inden der etableres forretningsforbindelser, eller der udføres en lejlighedsvis transaktion. Disse oplysninger skal navnlig omfatte en generel meddelelse om betalingsformidlernes juridiske forpligtelser i henhold til denne forordning, når de behandler personoplysninger med det formål at forebygge hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

4. Betalingsformidlerne sikrer, at fortroligheden i forbindelse med de oplysninger, der behandles, overholdes.

*Artikel 16***Opbevaring af registreringer**

1. Oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren må ikke opbevares længere end strengt nødvendigt. Betalerens og betalingsmodtagerens betalingsformidler opbevarer registreringer af de i artikel 4 til 7 omhandlede oplysninger i en periode på fem år.
2. Efter udløbet af den i stk. 1 omhandlede opbevaringsperiode sikrer betalingsformidlerne at personoplysningerne slettes, medmindre andet er fastsat i national ret, der er bestemmende for, under hvilke forhold betalingsformidler kan eller skal opbevare oplysningerne i længere tid. Medlemsstaterne må kun tillade eller kræve opbevaring i længere tid, efter at de har foretaget en grundig vurdering af nødvendigheden og forholdsmæssigheden af en sådan yderligere opbevaring, og hvis de anser den for at være begrundet som følge af, at den er nødvendig af hensyn til forebyggelse, opdagelse eller efterforskning af hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. Den yderligere opbevaringsperiode må ikke overstige fem år.
3. Såfremt der i en medlemsstat den 25. juni 2015 verserer retslige procedurer med henblik på at forebygge, opdage, efterforske eller retsforfølge en formodet hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, og en betalingsformidler besidder oplysninger eller dokumenter vedrørende disse verserende procedurer, må betalingsformidleren opbevare de pågældende oplysninger eller dokumenter i overensstemmelse med national ret i fem år fra 25. juni 2015. Medlemsstaterne kan, jf. dog de nationale strafferetlige bevisregler, der gælder for verserende strafferetlig efterforskning og retslige procedurer, tillade eller kræve, at sådanne oplysninger eller dokumenter opbevares i en yderligere periode på fem år, såfremt det er konstateret, at en sådan yderligere opbevaring er nødvendig og forholdsmæssig af hensyn til forebyggelse, opdagelse, efterforskning eller retsforfølgning af en formodet hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

KAPITEL IV

SANKTIONER OG OVERVÅGNING*Artikel 17***Administrative sanktioner og foranstaltninger**

1. Uden at dette berører retten til at fastsætte og pålægge strafferetlige sanktioner, fastsætter medlemsstaterne bestemmelser om administrative sanktioner og foranstaltninger for overtrædelse af denne forordning og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne og foranstaltningerne skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning og være i overensstemmelse med dem, der fastsættes i henhold til med kapitel VI, afdeling 4, i direktiv (EU) 2015/849.

Medlemsstaterne kan beslutte ikke at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner eller foranstaltninger for overtrædelser af denne forordning, der er omfattet af strafferetlige sanktioner i henhold til national ret. I så fald meddeler medlemsstaterne Kommissionen de relevante strafferetlige bestemmelser.

2. Medlemsstaterne sikrer, at der i tilfælde af overtrædelse af forpligtelser, som i henhold til denne forordning påhviler betalingsformidlere, kan anvendes sanktioner eller foranstaltninger på de i national ret fastlagte betingelser over for medlemmerne af ledelsesorganet og over for enhver anden fysisk person, som i henhold til national ret er ansvarlig for denne overtrædelse.
3. Medlemsstaterne meddeler senest den 26. juni 2017 Kommissionen og Det Fælles Udvalg for ESA'erne de i stk. 1 omhandlede bestemmelser. De underretter straks Kommissionen og Det Fælles Udvalg for ESA'erne om senere ændringer af bestemmelserne.

4. De kompetente myndigheder tillægges i overensstemmelse med artikel 58, stk. 4, i direktiv (EU) 2015/849 alle de tilsyns- og efterforskningsbeføjelser, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver. De kompetente myndigheder iværksætter et tæt samarbejde ved udøvelsen af deres beføjelser til at pålægge administrative sanktioner og foranstaltninger for at sikre, at disse administrative sanktioner eller foranstaltninger får de ønskede virkninger, ligesom de koordinerer deres indsats i forbindelse med grænseoverskridende sager.

5. Medlemsstaterne sikrer, at juridiske personer kan drages til ansvar for de i artikel 18 omhandlede overtrædelser, som for vindings skyld begås af en person, der handler individuelt eller som medlem af et organ under denne juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person baseret på et af følgende forhold:

- a) beføjelse til at repræsentere den juridiske person
- b) beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne eller
- c) beføjelse til at udøve intern kontrol inden for den juridiske person.

6. Medlemsstaterne sikrer også, at en juridisk person kan drages til ansvar, når manglende tilsyn eller kontrol fra en af de i denne artikels stk. 5 omhandlede personers side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå en af de i artikel 18 omhandlede overtrædelser for at skaffe denne juridiske person vinding.

7. De kompetente myndigheder udøver deres beføjelser til at pålægge administrative sanktioner og foranstaltninger i overensstemmelse med denne forordning på en af følgende måder:

- a) direkte
- b) i samarbejde med andre myndigheder
- c) på eget ansvar ved delegation til sådanne andre myndigheder
- d) ved anmodning til de kompetente retlige myndigheder.

De kompetente myndigheder iværksætter et tæt samarbejde under udøvelsen af deres beføjelser til at pålægge administrative sanktioner og foranstaltninger for at sikre, at disse administrative sanktioner eller foranstaltninger får de ønskede virkninger, ligesom de koordinerer deres indsats i forbindelse med grænseoverskridende sager.

Artikel 18

Særlige bestemmelser

Medlemsstaterne sikrer, at deres administrative sanktioner og foranstaltninger som minimum omfatter dem, der er fastsat i artikel 59, stk. 2 og 3, i direktiv (EU) 2015/849 i tilfælde af følgende overtrædelser af nærværende forordning:

- a) en betalingsformidlers gentagne eller systematiske undladelse af at medsende af de krævede oplysninger om betalere eller betalingsmodtager i strid med artikel 4, 5 eller 6
- b) gentagne, systematiske eller alvorlige forsømmelser fra betalingsformidlers side med hensyn til at sikre opbevaring af registreringer i strid med artikel 16
- c) betalingsformidlers manglende indførelse af effektive risikobaserede procedurer i strid med artikel 8 eller 12
- d) mellembetalingsformidlers alvorlige tilsidesættelser af artikel 11 eller 12.

Artikel 19

Offentliggørelse af sanktioner og foranstaltninger

De kompetente myndigheder offentliggør i henhold til artikel 60, stk. 1, 2 og 3, i direktiv (EU) 2015/849 uden unødigt forsinkelse de administrative sanktioner og foranstaltninger, der er pålagt i de i de tilfælde, der er omhandlet i denne forordnings artikel 17 og artikel 18, herunder oplysninger om overtrædelsens type og art og identiteten på de personer, som er ansvarlige for overtrædelsen, hvis det er nødvendigt og står i rimeligt forhold til målet efter en vurdering af den enkelte sag.

Artikel 20

De kompetente myndigheders anvendelse af sanktioner og foranstaltninger

1. Ved afgørelsen af, hvilken type administrative sanktioner eller foranstaltninger der skal anvendes, og hvor store de administrative bøder skal være, tager de kompetente myndigheder hensyn til alle relevante forhold, herunder dem, der er anført i artikel 60, stk. 4, i direktiv (EU) 2015/849.

2. Med hensyn til de administrative sanktioner og foranstaltninger, der er pålagt i overensstemmelse med denne forordning, finder artikel 62 i direktiv (EU) 2015/849 anvendelse.

Artikel 21

Indberetning af overtrædelser

1. Medlemsstaterne indfører effektive mekanismer, som tilskynder til at indberette overtrædelser af bestemmelserne i denne forordning til de kompetente myndigheder.

Disse mekanismer skal som minimum omfatte dem, der er omhandlet i artikel 61, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849.

2. Betalingsformidlerne skal i samarbejde med de kompetente myndigheder indføre egnede interne procedurer, der giver deres ansatte eller personer i en sammenlignelig stilling mulighed for at indberette overtrædelser internt via en sikker, uafhængig, specifik og anonym kanal, der står i rimeligt forhold til den pågældende betalingsformidlers art og størrelse.

Artikel 22

Overvågning

1. Medlemsstaterne pålægger de kompetente myndigheder effektivt at overvåge og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at denne forordning overholdes, og fremmer gennem effektive mekanismer indberetning til de kompetente myndigheder af overtrædelser af bestemmelserne i denne forordning.

2. Efter at medlemsstaterne har meddelt Kommissionen og Det Fælles Udvalg for ESA'erne de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede bestemmelser, jf. artikel 17, stk. 3, forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af kapitel IV med særlig vægt på grænseoverskridende sager.

KAPITEL V

GENNEMFØRELSESBEFØJELSER

Artikel 23

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget til Forebyggelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme (»udvalget«). Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

KAPITEL VI

UNDTAGELSER

Artikel 24

Aftaler med lande og territorier, der ikke indgår i Unionens område

1. Kommissionen kan bemyndige en medlemsstat til at indgå en aftale med et tredjeland eller med et territorium uden for det territoriale anvendelsesområde for TEU og TEUF som omhandlet i artikel 355 i TEUF (»det pågældende land eller territorium«), som indeholder undtagelser fra denne forordning, hvorved det bliver muligt at behandle pengeoverførsler mellem dette land eller territorium og den pågældende medlemsstat som pengeoverførsler inden for medlemsstaten.

Der kan kun gives bemyndigelse til at indgå sådanne aftaler, når alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) det pågældende land eller territorium er i valutaunion med den pågældende medlemsstat, indgår i medlemsstatens valutaområde eller har undertegnet en monetær aftale med Unionen repræsenteret af en medlemsstat
- b) betalingsformidlere i det pågældende land eller territorium deltager direkte eller indirekte i den pågældende medlemsstats betalings- og afviklingssystem, og
- c) det pågældende land eller territorium kræver, at betalingsformidlere inden for dets jurisdiktion anvender samme regler som fastsat i denne forordning.

2. En medlemsstat, der ønsker at indgå en aftale som omhandlet i stk. 1, indgiver en anmodning til Kommissionen og leverer alle de oplysninger, der er nødvendige for vurderingen af anmodningen.

3. Når Kommissionen har modtaget en sådan anmodning, behandles pengeoverførsler mellem denne medlemsstat og det pågældende land eller territorium midlertidigt som overførsler inden for denne medlemsstat, indtil der er truffet en afgørelse i henhold til denne artikel.

4. Hvis Kommissionen senest to måneder efter at have modtaget anmodningen skønner, at den ikke har alle de oplysninger, der er nødvendige for vurderingen af anmodningen, kontakter den den pågældende medlemsstat og specificerer, hvilke yderligere oplysninger der kræves.

5. Senest en måned efter, at Kommissionen har modtaget alle de oplysninger, den finder nødvendige for at kunne vurdere anmodningen, underretter den medlemsstaten herom og videresender kopier af anmodningen til de andre medlemsstater.

6. Senest tre måneder efter den underretning, der henvises til i denne artikels stk. 5, beslutter Kommissionen i henhold til artikel 23, stk. 2, hvorvidt den pågældende medlemsstat kan bemyndiges til at indgå den aftale, der er genstand for anmodningen.

Under alle omstændigheder træffer Kommissionen en beslutning som omhandlet i første afsnit, senest 18 måneder efter, at den har modtaget anmodningen.

7. Senest den 26. marts 2017 giver medlemsstater, som er bemyndiget til at indgå aftaler med et land eller territorium, der er omfattet af Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2012/43/EU ⁽¹⁾, Kommissionens afgørelse 2010/259/EU ⁽²⁾, Kommissionens afgørelse 2009/853/EF ⁽³⁾ eller Kommissionens afgørelse 2008/982/EF ⁽⁴⁾, Kommissionen alle de ajourførte oplysninger, der er nødvendige for at kunne foretage vurderingen omhandlet i stk. 1, andet afsnit, litra c).

Senest tre måneder efter modtagelse af oplysningerne gennemgår Kommissionen de modtagne oplysninger for at sikre, at det pågældende land eller territorium kræver, at betalingsformidlere inden for dets jurisdiktion anvender samme regler som fastsat i denne forordning. Hvis Kommissionen efter den pågældende gennemgang skønner, at betingelsen fastsat i stk. 1, andet afsnit, litra c), ikke længere er opfyldt, ophæver den den relevante kommissionsafgørelse eller kommissionsgennemførelsesafgørelse.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2012/43/EU af 25. januar 2012 om bemyndigelse af Kongeriget Danmark til at indgå aftaler med Grønland og Færøerne om behandling af pengeoverførsler mellem Kongeriget Danmark og hvert af disse territorier som pengeoverførsler inden for Danmark i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1781/2006 (EUT L 24 af 27.1.2012, s. 12).

⁽²⁾ Kommissionens afgørelse 2010/259/EU af 4. maj 2010 om bemyndigelse af Den Franske Republik til at indgå en aftale med Fyrstendømmet Monaco om, at pengeoverførsler mellem Den Franske Republik og Fyrstendømmet Monaco behandles som pengeoverførsler inden for Den Franske Republik i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1781/2006 (EUT L 112 af 5.5.2010, s. 23).

⁽³⁾ Kommissionens beslutning 2009/853/EF af 26. november 2009 om bemyndigelse af Frankrig til at indgå en aftale med henholdsvis Saint-Pierre og Miquelon, Mayotte, Ny Kaledonien, Fransk Polynesien og Wallis og Futuna om, at pengeoverførsler mellem Frankrig og hvert af disse territorier behandles som pengeoverførsler inden for Frankrig i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1781/2006 (EUT L 312 af 27.11.2009, s. 71).

⁽⁴⁾ Kommissionens beslutning 2008/982/EF af 8. december 2008 om bemyndigelse af Det Forenede Kongerige til at indgå en aftale med Bailiwick of Jersey, Bailiwick of Guernsey og Isle of Man om, at pengeoverførsler mellem Det Forenede Kongerige og hvert af disse territorier behandles som pengeoverførsler inden for Det Forenede Kongerige i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1781/2006 (EUT L 352 af 31.12.2008, s. 34).

*Artikel 25***Retningslinjer**

Senest den 26. juni 2017 udsteder ESA'erne retningslinjer til de kompetente myndigheder og betalingsformidlerne i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010 om foranstaltninger, der skal træffes i overensstemmelse med nærværende forordning, særlig med hensyn til gennemførelsen af artikel 7, 8, 11 og 12.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 26***Ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006**

Forordning (EF) nr. 1781/2006 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilaget.

*Artikel 27***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 26. juni 2017.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 20. maj 2015.

På Europa-Parlamentets vegne
M. SCHULZ
Formand

På Rådets vegne
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA
Formand

BILAG

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EF) nr. 1781/2006	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3	Artikel 2
Artikel 4	Artikel 4, stk. 1
Artikel 5	Artikel 4
Artikel 6	Artikel 5
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 7
Artikel 9	Artikel 8
Artikel 10	Artikel 9
Artikel 11	Artikel 16
Artikel 12	Artikel 10
—	Artikel 11
—	Artikel 12
—	Artikel 13
Artikel 13	—
Artikel 14	Artikel 15
Artikel 15	Artikel 17-22
Artikel 16	Artikel 23
Artikel 17	Artikel 24
Artikel 18	—
Artikel 19	—
—	Artikel 26
Artikel 20	Artikel 27